

- Hroby „prosté“: obsahovaly hlavní nádobu s kremací (většinou menší okřínky nebo hrnce). V některých případech byly přiloženy další drobné nádoby (šálky, osudí).
- Hroby „zásobnicové“: jako pohřební nádoba sloužila rozměrná zásobnice. Kremace byla rozptýlena uvnitř ní nebo v hrobové jámě v jejím okolí. I tyto hroby obsahovaly přidavné milodary.
- Hroby „klasické“: obsahovaly centrální nádobu s kremací (většinou okřín) přikrytou dvouuchou mísou. V hrobové jámě či přímo v centrální nádobě se pak nacházelo dalších 4–5 drobných nádobek.

Nejbohatším souborem provedeného výzkumu byl dvojhrob (dva okřínky s kremací překryté mísami umístěné těsně u sebe), který obsahoval více než 20 nádob (obr. 8). Od posledního souhrnného zpracování KLPP na východní Moravě (Dohnal 1977) jde v případě Holešova o nejrozsáhlejší nově objevené pohřebiště v tomto regionu. Dle celkového plánu lze předpokládat, že byla zachycena pouze část lokality. V kombinaci s poškozením některých hrobů orbou lze potvrdit předpoklad, že celé pohřebiště původně čítalo více než 100 pohřbů. Datován byl zatím pouze stupeň časných popelnicových polí (stupně B D – Ha A). Je však důležité zmínit, že osídlení této kultury ve východní části zóny trvalo až do její platnické fáze (Fojtík, Šmíd 2010), lze tedy uvažovat o dalším vývoji pohřebiště mimo dosud prozkoumanou plochu.

Další zemní práce v západní části stavby již nepřinesly žádná další pozitivní zjištění, což odpovídá předpokladu, že pohřebiště začíná přibližně v druhé třetině plochy stavby (při pohledu k severu) a pokračuje dále směrem na východ.

Obr. 8. Holešov – ulice Spojovací I. Fotografická dokumentace dvojhrobu v průběhu výzkumu. Foto M. Popelka.

Fig. 8. Holešov – Spojovací I Street. Photographic documentation of the double grave during the excavation. Photo by M. Popelka.

Literatura

- AMČR: Záznam M-202404915 [cit. 2026-03-24]. Archeologická mapa České republiky. Dostupné z: <https://amcr.aiscr.cz/id/M-202404915>.
- Dohnal, V. 1977: *Kultura lužických popelnicových polí na východní Moravě*. Fontes Archaeologiae Moraviae X. Brno: Archeologický ústav ČSAV.
- Fojtík, P., Šmíd, M. 2010: Holešov (okr. Kroměříž). *Přehled výzkumů* 51, 366.
- Popelka, M. 2026: *DINEL - výrobní hala Holešov*. Rkp. nálezové zprávy M-TX-202600195. Uloženo: Archiv nálezových zpráv Ústavu archeologické památkové péče Brno, v. v. i.

Summary

An archaeological excavation in 2024–2025 in the cadastral area of Holešov (Kroměříž District) revealed a new burial site of the Lusatian Urnfield culture of the Late Bronze Age (Fig. 6, 7). A total of 64 cremation graves were examined, although it is possible to estimate that there could have been more than 100 of them originally (some were destroyed by ploughing). The finds include various burial types, ranging from simple pits containing cremated remains and ash to relatively rich graves furnished with more than ten vessels. The most remarkable discoveries include a double grave (Fig. 8) containing more than 20 vessels and bronze ornaments, particularly bow brooches. The site near the Mojena River represents the largest newly discovered burial site in the eastern Moravia region since 1977 and confirms the long-term occupation of this area.

Miroslav Popelka, Martin Paulus

Holešov (okr. Kroměříž)

Průmyslová zóna; Ul. Všetulská, parc. č. 2760/1.

Starší doba bronzová. Sídliště. Plošný odkryv. Záchraný výzkum. AMČR: M-202403122.

Lokalizace: WGS-84: 49.3150018N, 17.5737248E

Rozsáhlá akce „Stavba 11, technická a dopravní infrastruktura uvnitř SPZ Holešov – západ a střed“, v areálu holešovské průmyslové zóny přinesla oproti předpokladu pouze doplňující informace o již dříve registrovaných archeologických lokalitách v tomto rozsáhlém prostoru, který byl dříve součástí zrušeného holešovského letiště. Zahloubené archeologické objekty byly zjištěny pouze v části navazující na technologický park (poloha „U Větráku“), kde bylo prozkoumáno několik objektů náležejících k sídlišti ze starší doby bronzové (obr. 9), které zpracoval z prvních etap výstavby (2007–2011) zóny M. Šmíd (2012). Další nálezy z druhé polohy na katastru Třebětice jsou popsány v oddíle Doba železná v tomto svazku.

Obr. 9. Holešov – ulice Všetulská. Celkový pohled na plochu výzkumu – rozšíření komunikace u technologického parku. Foto M. Popelka.

Fig. 9. Holešov – Všetulská Street. General view of the excavation area – expansion of the road at the technology park. Photo by M. Popelka.

Literatura

AMČR: Záznam M-202403122 [cit. 2026-03-24]. Archeologická mapa České republiky. Dostupné z: <https://amcr.aiscr.cz/id/M-202403122>.
 Šmíd, M. 2012: Sídliště ze starší doby bronzové v průmyslové zóně u Holešova. *Pravěk. Nová řada* 20, 15–38.

Summary

During the expansion of the Holešov industrial zone in the cadastral area of Holešov (Kroměříž District), several features from the Early Bronze Age were excavated, belonging to the previously explored settlement in the 'U Větráku' field (Fig. 9).

Miroslav Popelka, Martin Paulus

Hulín (okr. Kroměříž)

„Nivky“.

Střední doba bronzová. Sídliště. Průzkum detektorem kovů.

AMČR: M-9002599A.

Lokalizace: Nepublikováno z důvodu ochrany lokality

Dne 25. února 2025 student archeologie na Univerzitě Palackého v Olomouci, A. Vybíralík v rámci preventivní archeologie nalezl při detektorové prospekci bronzovou jehlicí s hřebíkovitou hlavicí typu Bedihošť (Říhovský 1979) a předal ji muzeu Kroměřížska. Rozměry: délka činí 101 mm, max. $\varnothing$ hlavičky 14 mm, max. $\varnothing$ krčku činí 7 mm (obr. 10). Jde o typ charakteristický pro středodunajskou mohylovou kulturu střední doby bronzové (B B1 – C2), tento typ však pravděpodobně náleží do stupně B C. Typ Bedihošť je charakteristický hřebíkovitou nebo pečetičkovou hlavicí a tělem zdobeným jemným rýhováním, v tomto případě dvěma svazky po třech rýhách, v některých případech s otvorem v krčku, jako u tohoto exempláře (Fojtík 2015). Tento typ je znám jen v několika kusech: 1. Bedihošť – bez bližší lokalizace, 2. Bedihošť – cukrovar, 3. St. Margarethen (Rakousko), 4. Vícov. Na povrchu bylo na několika místech provedeno měření pomocí XRF 3x, hodnoty byly zprůměrovány, je uvedena i směrodatná odchylka (SO): Cu (49,67 %; SO 19,25 %), Sn (24,07 %; SO 15,22 %), Si (15,56 %; SO 13,37 %), P (7,02 %; SO 7,02 %), Al (4,06 %; SO 4,06 %), Ni (2,85 %; SO 0,89 %), Fe (1,95 %; SO 1,31 %),

Obr. 10. Hulín. Jehlice s hřebíkovitou hlavicí typ Bedihošť. Foto A. Vybíralík.

Fig. 10. Hulín. Pin with a nail-shaped head, Bedihošť type. Photo by A. Vybíralík.

Sb (0,53 %; SO 0,40 %), Au (0,51 %; SO 0,10 %), Ti (0,43 %; SO 0,23 %), Ag (0,35 %; SO 0,15 %), Zn (0,12 %; SO 0,00 %), Pb (0,08 %; SO 0,03 %), Sr (0,04 %; SO 0,01 %), Co (0,02 %; SO 0,03 %). Na základě tohoto měření bylo konstatováno, že jehlice je vyrobena z bronzu.

Literatura

AMČR: Záznam M-9002599A [cit. 2026-03-24]. Archeologická mapa České republiky. Dostupné z: <https://amcr.aiscr.cz/id/M-9002599A>.

Fojtík, P. 2015: *Mohylová kultura střední doby bronzové na Prostějovsku I. Katalog nálezů - svazek první*. Pravěk. Supplementum 30. Brno: Ústav archeologické památkové péče Brno.

Říhovský, J. 1979: *Die Nadeln in Mähren und im Ostalpengebiet*. Prähistorische Bronzefunde XIII(5). München: Beck.

Summary

On 25 February 2025, a pin with a nail-shaped head of the Bedihošť type (Fig. 10) was discovered during a metal detector survey in the 'Nivky' field (Hulín cadastral area, Kroměříž District) and was subsequently donated to the Museum of the Kroměříž Region. It is dated to the Middle Danube Tumulus culture, most probably phases B and C. The artefact is one of only a few such finds known mainly from Moravia.

Adam Vybíralík, Martin Golec, Lukáš Kučera

Kojetín (okr. Přerov)

Kojetín 1; „U Křenovické lávky“, parc. č. 7330/54–7330/67.

Slezská kultura. Sídliště. Plošný odkryv. Záchranný výzkum.

AMČR: M-202501912.

Lokalizace: WGS-84: 49.3379167N, 17.2721667E; 49.3379722N, 17.2742778E

Archeologická lokalita Kojetín 1 v trati „U Křenovické lávky“ byla zkoumána v rámci záchranného archeologického výzkumu vyvolaného výstavbou nové železniční trati, realizovaného v rámci projektu „Modernizace trati Brno–Přerov, 4. stavba Nezamyslice–Kojetín“. Celá stavba o délce 9 579 m byla rozdělena do 12 úseků, v nichž byly identifikovány archeologické situace a které byly vymezeny k archeologickému průzkumu. Lokalita Kojetín 1 byla spolu s lokalitami Kojetín 2 a Kojetín 3 vyčleněna v rámci přibližně 1200 m dlouhého úseku 12. Výzkum lokality probíhal v období od konce dubna do konce října 2025.

Lokalita se nachází na jihovýchodním okraji Prostějovské pahorkatiny, při okraji mírného, jižně orientovaného svahu klesajícího k údolí řeky Hané. Geologické podloží je zde tvořeno sprašovými hlínami a písčito-hlinitými sedimenty, zatímco prostor nivy vyplňují fluvialní uloženiny.

V současnosti je okolní území využíváno převážně k zemědělským účelům, přičemž je patrné, že část dnešních polí byla ještě v nedávné minulosti využívána jako pastviny. Tato skutečnost souvisí s konfigurací terénu – mírným svahem, do něhož se místy zařezává záplavové údolí řeky Hané.

Archeologické situace byly zachyceny především na sprašových výběžcích, místy však zasahovaly až k hraně nivy zanesené fluvialními usazeninami řeky Hané.

Lokalita Kojetín 1 byla ze západní strany vymezena údolím bezjmenné vodoteče, která ji oddělovala od lokality Kojetín 3 ležící v trati „Babiny“. Hraniční bod obou lokalit je vymezen souřadnicemi WGS-84: 49.3379167N, 17.2721667E. Osídlení na východní straně lokality se opíralo o hranici „bažiny“, tedy vrstvy fluvialních usazenin, vymezené souřadnicemi WGS-84: 49.3379722N, 17.2742778E. Nadmořská výška lokality je 196,5–197,5 m. Celková